

Τὴν ἤκουσα μὲ τὰ ἴδια μου αὐτιά.

— Τί πῆγα νὰ πάθῳ! Ἄν ἐπέμενε νὰ διαβάσῃ τὸ χάρτι, θὰ ἐβλεπε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ παλαιοῦ μου ἐρωμένου. Καὶ δὲν μὲ μέλει τόσῳ γιὰ αὐτό, ὅσῳ γιὰ τὴν ἡμερομηνίαν. 1 Μαΐου 1879. Καὶ αὐτὸς πιστεύει δι' εἶμαι 17 εἰδῶν. Ἐ, ἀφεύκτως, ἂν τὴν ἐβλεπε, ἢ φράουλες θὰ ἐγίνοντο... ξεῖδι!

Μετὰ τὴν ληξιαρχικὴν αὐτὴν πράξιν, τίποτε ἄλλο δὲν ἄκουσα, διότι ἔκλεισε τὸ παράθυρον, παρὰ τὸ ὅποιον ἔσεκόμην ἐπὶ τὴν ὥραν.

Ο ΠΑΝΣΕΣ

ΜΙΑ πεταλοῦδα, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν Δημοιοργίαν, εἶχε ξεψυχήσει ἀπὸ ἀγάπην.

Καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν' καὶ χρώματα παρασιθιέντα ὑπὸ ρύακος, τὴν ἐθάψαν.

Ἐνα ἀνοιξιῶτικο πρῶτ' ἐφύτρωσε διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὸν κόσμον ἓν νέον ἄνθος. Εἶχεν ὄλην τὴν ἀβρότητα τῆς ἀγάπης. Ἦιο ὄλον βελουδέην. Ἄλλ' ὄλες ἢ πεταλοῦδες καὶ ὅλα τὰ ἄνθη ἐξεπλάγησαν διὰ εἶδαν εἰς τὰ πέταλα τοῦ ἄνθους αὐτοῦ ἀποιτυωμένην τὴν πεταλοῦδαν, ποῦ εἶχε ξεψυχήσει. Τὰ χρώματα, τὸ σχῆμα, ἀπαράλλακτα. Αἱ πτέρυγες τῆς πεταλοῦδας εἶχαν ζωτανεῦσιν καὶ εἶχαν ἀνοιχθῆ καὶ εἶχαν ἐπικαθίσθαι ἐπάνω εἰς τὰ βελουδένια φύλλα τοῦ νέου ἄνθους.

Τὸ μετεμψυχωθὲν αὐτὸ ἄνθος τὸ ἐκάλεσαν, εἰς μνήμην τῆς ψυχῆς, ΠΑΝΣΕΝ.

— ΜΑΡΑΝΤΟΣ

* ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ *

ΟΥΡΑΝΙΑ ΣΕΪΖΑΝΗ

ΥΧΑΡΙΣΤΩΣ φιλοξενούμεν τὴν εἰκόνα διαπρεποῦς δεσποίνης τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, συζύγου τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ Πανελλήνιον διευθυντοῦ τῆς « Ἀρμονίας » κ. Μιλτιάδου Ζεϊζάνη. Ἡ δρᾶσις ἐν γένει τῆς Ἑλληνίδος ἐν τε τοῖς κύκλοις τοῦ Ἑλευθέρου Βασιλείου καὶ τοῖς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, μὴ δυναμένη ἔτι νὰ ἀποτελέσῃ συμπαγὲς σύνολον, λόγῳ τῆς μὴ ἐπαρκοῦς συνυπάρξεως προσόντων τε καὶ μέσων, παρέχει ἐνίοτε ἐν τῇ γλισχρότητι αὐτῆς μορφὰς τινὰς συμπαθεῖς, ὡς ἐκ τῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἐνέργειαν κοινωνικὴν, καὶ αἰτίνες σελαγίζουσιν ὡς ἀστέρες εἰς τὸ στερέωμα τῆς παρ' ἡμῖν γυναικείας ἀναπτύξεως.

Ἡ μορφή τῆς κ. Οὐρανίας Σεϊζάνη ὅπως καὶ

δύο ἄλλων κυριῶν, τῆς κ. Ἡοῦς Στιβακτοπούλου καὶ Δεσποίνης Σεφεριάδου, ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν εὐαριθμῶν Ἑλληνίδων, ὧν ὁ βίος ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς κοιν. δράσεως θέλει παραμείνῃ εἰς τὸ ἱστορικὸν στάδιον τῆς γυναικείας ἀναγεννήσεως. Ἡ κ. Οὐρανία Σεϊζάνη ἔχει πατριδα τὴν καλλιμορφὸν τῆς Ἰωνίας Σμύρνην, τὴν πόλιν ἐκείνην τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, μεθ' ἧς ἄρρητοι δεσμοὶ συμπαθείας συνδέουσιν ἡμᾶς τοὺς ἐλευθέρους. Ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκαταστάσεως ἢ εὐγενῆς δέσποινᾶς πρῶτιστον αὐτῇ προσέθετο καθήκον, τὸν συνασπισμὸν τῆς γυναικείας δράσεως. Σύλλογοι γυναικεῖοι, ἰδρύματα ἀπόρων γυναικῶν συντελοῦντα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γυναικείας χειροτεχνίας ἐν ταῖς λαϊκαῖς τάξεσι τῆς πρωτευούσης, Σύνδεσμοι ἐποπτεῖων τῶν διαφόρων Σχολείων καὶ Νοσοκομείων, Ἴδρυσις τμήματος πρὸς κηραρισμὸν γυναικῶν νοσοκόμων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀναργοῦς πρωτοβουλίας τῆς κ. Σεϊζάνη. Ὅ,τι νῦν ἀποτελεῖ τὴν ἔμφυτον ταῖς γυναῖξιν ἀγαθότητα, τὴν εὐφάνταστον πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἀκάματον δρᾶσιν καὶ ἐπιμέλειαν καθίσταται γεγονός πλεόν, χάρις εἰς τὴν ἀυθόρμητον συμβουλήν τῆς διακεκριμένης Σμυρναίας δεσποίνης. Οὐχ' ἦτρον καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν γραμμάτων τυγχάνει προσφιλεῖς ἐνασχόλησις αὐτῆς, ἀνεδεικνυμένης ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀόκνου συνεργάτιδος τοῦ λογιῶν συζύγου τῆς.

Ἡ κ. Οὐρανία Σεϊζάνη φέρει τὸ παράσημον τοῦ Παναγιῶτου Τάφου, δι' οὗ ἡμεῖς φάτο αὐτὴν ἢ Ἐκκλησία διὰ τὰς ἀόκνους καὶ τελεσφόρους προσπάθειάς τῆς. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τόπον ἐν ᾧ ἡ πολιτεία δὲν βραβεύει τὴν ἐλληνοπροεπῆ ἀγωγὴν, εἶναι τὸ μόνον ἔπαθλον, ὅπερ στέφει τὸν ἀτέρμονα ζῆλον τῆς Σμυρναίας δεσποίνης, ἀποτελοῦν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς ἀμαράντου εὐγνωμοσύνης τῆς Σμυρναϊκῆς ὁμογενείας ἐνθάρρουνσιν καὶ προτροπὴν διὰ τῶν μέλλον.

